

Enric Marquès i el (no) museu de Llagostera

La mort sobtada de l'Enric Marquès el 8 setembre de 1994 va fer que no pogués disposar sobre el seu llegat artístic. L'Enric era una persona austera, que es movia amb transport públic, i els seus vicis començaven i acabaven amb el tabac, fumava 46, i quan anaves a casa seva sempre et convidava a una copeta de vi o de conyac, si era el cas. Va ser un artista que en una època va pintar molt, i que a partir del moment que s'estableix a Llagostera (1975) i la seva família es queda a París, deixa de treballar i s'aboca en diferents projectes socioculturals empeltats de política, com l'Assemblea Democràtica d'Artistes de Girona o l'equip fundacional d'El Punt. El cas és que casa seva, una part de l'antic casino de Can Caldes que li va traspasar el seu cunyat Josep M. Garcia Bancells, el Zurdo, tenia tota l'obra ben guardada a l'antiga sala de ball, i amb els pinzells sempre a punt. En un article publicat en el catàleg de l'exposició antològica de l'Enric Marquès del Museu d'Història de Girona de 1996, vaig suggerir que l'edifici de Can Caldes podria ser un bon lloc per mostrar la seva obra artística, però l'Ajuntament de l'època no estava interessat en la seva compra (les obres de reforma eren importants) i, en canvi, van iniciar negociacions amb els gestors del Museu Vilà, situat a un centenar de metres d'on vivia l'Enric i que és un edifici amb moltes més condicions. Lamentablement, no va haver-hi acord, com tampoc n'hi ha hagut en converses posteriors, i Llagostera no té cap espai públic adequat per fer una exposició permanent, tot i haver acollit pintors de la talla de mossèn Josep Gelabert, Pere Mayol, Emili Vilà i un bon grapat de solvents pintors locals com Josep Albertí, Juli Clara, Josep Lloveras Tino, Josep Mayol, Ramon Motjé, Pompeu Pascual, Joan Roca, o ja desapareguts com l'aquarel·lista Montserrat Àlvarez, Josep Calvet, Rafael Mas, Robert Sabaté, Joan Valls i el més conegut Gabino Rey. Ara, gràcies a l'acord entre l'Ajuntament de Girona i l'Anny Henry Marquès, es garanteix la conservació de l'obra, i els quadres de l'Enric amb temàtica llagosterenca tornaran al poble una vegada restaurats, i s'hi podran exposar, però abans estaria bé disposar d'una sala d'art en condicions, i l'espai més raonable seria el Museu Vilà.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 14-01-2015 Pàgina 46

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/7-vista/8-articles/812625-enric-marques-i-el-no-museu-de-llagostera.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesOpini%C3%B3&utm_source=rss&utm_medium=mesOpini%C3%B3&utm_campaign=rss